

DIA A DIA AMB DÉU JUNY 2020

Continuem llegint un nou Dia a Dia amb Déu, diferent del que rebem en paper i que deixem a la tauleta de nit al costat de la Bíblia, ja que l'estat de les coses han trasbalsat les nostres vides i les rutines eclesials. Malgrat tot, volem seguir compartint la meditació bíblica diària durant aquest mes de maig també, com hem fet durant tants i tants anys, per això seguirem publicant cada matí la reflexió del dia, tant al [Facebook](#) com en aquest [web](#).

Que Déu ens beneeixi amb la seva paraula. Amén.

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dilluns 1 de juny de 2020

Jeremies 41, 1-18

La mort, el pillatge, l'assassinat, tota l'absurditat de la guerra són els dèbils qui ho paguen. Els conflictes bèl·lics esdevenen entre els poderosos i per les seves raons, però és la població innocent qui paga les conseqüències, i per por molts acaben fugint, deixant enrere tot el que tenen per buscar un espai de pau. L'acollida de refugiats és una obligació recollida en la Carta del Drets Humans, però avui, a les portes d'Europa, se'ns acumulen els refugiats a qui no volem donar refugi. Ells estan pagant les conseqüències dels conflictes dels poderosos i estan patint, molt més que nosaltres, la pandèmia mundial i la crisi sanitària, als camps on els concentrem els contagis és multipliquen i l'arribada d'ajuda es fa molt i molt difícil per la reducció de la mobilitat dels cooperants. No deixem de reclamar els seus drets, encara que és cert que la situació que vivim és complicada per nosaltres o és més per elles i ells. Que el Senyor ens ajudi a reclamar i fer justícia.

1 El mes setè, Ixmael, fill de Netanià, fill d'Elixamà, que era de nissaga reial i membre de la cort, va anar amb deu homes a Mispà a trobar Guedalià, fill d'Ahicam, i es van asseure a taula plegats.

2 De sobte, Ixmael i els altres deu homes van desembeinar les espases i mataren Guedalià, fill d'Ahicam, fill de Xafan, governador del país, nomenat pel rei de Babilònia.

3 També van matar tots els jueus que hi havia a Mispà al costat de Guedalià i els caldeus que eren allí. Ixmael va matar tots els homes de

10 A més, Ixmael va fer captius tots els qui quedaven a Mispà: les filles del rei i tots els altres que Nebuzaradan, cap de la guàrdia, havia confiat a Guedalià, fill d'Ahicam. Ixmael, fill de Netanià, se'ls va endur captius al país dels ammonites.

11 Johanan, fill de Caréah, i els oficials que eren amb ell van ser informats de tot el mal que havia fet Ixmael, fill de Netanià.

12 Llavors van reunir tota la tropa i sortiren per atacar Ixmael, fill de Netanià. El van aconseguir vora la gran bassa de Gabaon.

guerra.

4 Dos dies després de la mort de Guedalià, i quan ningú encara no en sabia res, 5 es van presentar uns vuitanta homes de Siquem, de Siló i de Samaria, amb la barba afaitada i els vestits esquinçats i amb incisions al cos, que portaven oblacions i encens per oferir-los en el temple del Senyor.

6 Ixmael, fill de Netanià, sortí a rebre'ls des de Mispà tot plorant. Se'ls va acostar i els digué: --Veniu a veure Guedalià, fill d'Ahicam.

7 Però quan van ser al mig de la ciutat, Ixmael, fill de Netanià, acompanyat dels seus homes, els va degollar i els tirà a la cisterna.

8 Entre ells n'hi hagué deu que digueren a Ixmael: --No ens matis, que tenim blat, ordi, oli i mel, amagats pels camps. Llavors Ixmael es va desdir de matar-los amb els altres.

9 La cisterna on Ixmael va tirar els cadàvers dels homes que ell havia mort és ara la cisterna de Guedalià. Era la que havia excavat el rei Asà per defensar-se de Baixà, rei d'Israel. Ixmael, fill de Netanià, la va omplir de cadàvers.

13 La gent que era amb Ixmael es va alegrar de veure Johanan, fill de Caréah, i els oficials de l'exèrcit que l'acompanyaven;

14 tots els captius que Ixmael s'enduia de Mispà es passaren a Johanan, fill de Caréah.

15 Ixmael, fill de Netanià, amb vuit homes més, es pogué escapar de Johanan i se'n va anar al país dels ammonites.

16 Johanan, fill de Caréah, i els oficials de l'exèrcit que l'acompanyaven es van fer càrrec de la gent de Mispà que havien rescatat de les mans d'Ixmael, fill de Netanià, després que aquest havia mort Guedalià, fill d'Ahicam. Hi havia homes de guerra, dones, criatures i funcionaris de la cort. Johanan els havia rescatat a Gabaon.

17 Tots es posaren en camí i van fer una parada al campament de Quimham, prop de Betlem, a punt d'emprendre la marxa cap a Egipte.

18 Fugien, per por dels caldeus, ja que Ixmael, fill de Netanià, havia mort Guedalià, fill d'Ahicam, aquell que el rei de Babilònia havia nomenat governador del país.

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimarts 2 de juny de 2020

Jeremies 42, 1-6

La resta del poble s'acosta ara a Jeremies, al mateix que no havien volgut escoltar, al mateix que havia intentat una vegada i una altra portar-los la paraula de Déu. És curiós com de lluny es sent el poble de Judà del Senyor, "intercedeix davant el Senyor, el teu Déu", però més curiós és encara com Jeremies li dóna la volta a la truita, "consultaré al Senyor, el vostre Déu". Malgrat les nostres infidelitats i les nostres errades, Déu no és lluny de nosaltres, encara que de vegades som nosaltres qui ens allunyem d'ell. El Senyor no repudia l'ésser humà per les seves accions, sinó que amb un profund amor, i malgrat totes les circumstàncies, inclús les provocades per nosaltres, ell segueix vinculat, segueix volent ésser el nostre Déu. Que el Senyor ens mostri la seva companyia, que ens permeti de viure el seu amor i la seva fidelitat vers nosaltres, i que en el camí de compartir amb Déu les nostres vides trobem com fer la seva voluntat. Amén.

1 Tots els oficials, Johanan, fill de Caréah, i Jezanià, fill d'Oixaià, amb tota l'altra gent, del més petit fins al més gran, anaren a trobar 2 el profeta Jeremies i li van dir:

--Permet que et presentem la nostra súplica: intercedeix davant el Senyor, el teu Déu, per aquesta resta que som nosaltres; tu mateix pots veure que n'hem quedat ben pocs, de tants com érem.

3 Que el Senyor, el teu Déu, ens faci saber què hem de fer i quin camí hem d'emprendre!

4 El profeta Jeremies els va dir:

5 Ells van dir a Jeremies:

--Que el Senyor sigui testimoni ferm i fidel contra nosaltres si no complim exactament tot allò que ell, el Senyor, el teu Déu, t'encarregui de dir-nos.

6 Tant si ens agrada com si no ens agrada, obeïrem el Senyor, el nostre Déu, que tu consultes a petició nostra. Així, si escoltem la veu del Senyor, el nostre Déu, tot ens anirà bé.

--D'acord. Consultaré al Senyor, el
vostre Déu, això que em dieu: tot el
que el Senyor em respongui us ho
comunicaré sense amagar-ne res.

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimecres 3 de juny de 2020

Jeremies 42, 7-22

Quanta confiança li tenim a Déu? Pot ser fàcil seguir els camins de Déu mentre aquests ens semblen bé, si estem en pau amb tothom, és senzill dir que estimem els enemics, si no ens barallem amb ningú, no hi ha problema en proclamar que perdonarem fins a setanta vegades. Però quan arriba la disputa, l'enfrontament, quan ens topem amb algú que no pensa com nosaltres, inclús que pensa tot el contrari, aleshores és quan hem de demostrar la nostra confiança, una confiança que és creure la seva paraula i posar-la en pràctica. Quan acudim a Déu per buscar respostes a les nostres dificultats hem d'estar disposats a deixar enrere les nostres opcions per abraçar les seves. L'escàndol del missatge diví és que la pau arriba a través de l'amor, motor de les seves accions i que ens demana que sigui el nostre. La fe i la confiança no ens salven de les dificultats, però ens abracem per poder-nos enfrontar a elles, des de la convicció de que el que Déu ens demana és bo per a nosaltres.

7 Al cap de deu dies, el Senyor va comunicar la seva paraula a Jeremies.

8 Ell cridà Johanan, fill de Caréah, els oficials que eren amb ell i tota la gent, des del més petit fins al més gran, 9 i els digué:

--Això diu el Senyor, Déu d'Israel, al qual m'heu fet presentar la vostra súplica:

10 "Si torneu on éreu i us quedeu en aquest país, us reconstruiré i no us enrunaré, us plantaré i no us

17 Tots els qui s'encaminin cap a Egipte i vagin a refugiar-s'hi, moriran víctimes de l'espasa, de la fam i de la pesta: no hi haurà qui se salvi ni s'escapi de les desgràcies que faré caure damunt d'ells.

18 Això diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel:

Així com es va abocar el meu enuig ardent sobre els habitants de Jerusalem, també s'abocarà sobre vosaltres si us refugieu a Egipte. Us convertireu en motiu de maledicció,

arrençaré, perquè no vull continuar fent-vos mal.

11 No tingueu por del rei de Babilònia. A vosaltres us fa por, però no temeu, perquè jo sóc amb vosaltres i us salvaré, us alliberaré de les seves mans. Ho dic jo, el Senyor.

12 Faré que ell tingui pietat de vosaltres, se n'apiadarà i us deixarà tornar a les vostres terres.

13 Però si desobeïu el Senyor i no voleu viure més en aquest país, 14 si voleu anar-vos-en al país d'Egipte i viure-hi pensant que allà no veureu més la guerra, ni hi sentireu el toc d'alarma ni hi passareu fam, 15 llavors escolteu la paraula del Senyor, resta de Judà! Això us diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel:

Si decidiu d'encaminar-vos cap a Egipte i aneu a refugiar-vos-hi, 16 l'espasa que temeu us atraparà en aquella terra; fins a Egipte us perseguirà la fam que tant us inquieta, i allà morireu.

d'estupor, d'imprecacions i de vergonya, i no veureu mai més aquest país.

19 A vosaltres, resta de Judà, el Senyor us diu:

No aneu cap a Egipte! Sapigueu que avui testifico tot això contra vosaltres!"

20 »Ara us equivoqueu en perjudici de la vostra vida. Em vau encomanar que m'adrecés al Senyor, el vostre Déu, i em dèieu: "Intercedeix per nosaltres davant el Senyor, el nostre Déu, i comunica'ns tot el que et digui el Senyor, el nostre Déu, que nosaltres ho complirem."

21 Avui us ho he comunicat, però no feu cas de res d'allò que el Senyor, el vostre Déu, m'havia encomanat de dir-vos.

22 Sapigueu, doncs, que morireu per l'espasa, la fam i la pesta en el lloc on voleu anar a refugiar-vos.

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dijous 4 de juny de 2020

Jeremies 43, 1-7

Sembla mentida que després de tot el que ha succeït el poble de Judà no vulgui fer cas de la paraula de Déu, ni de les seves recomanacions, ni de les seves advertències. És fàcil la crítica a aquests dirigents cabuts que s'obstinen en la seva pròpia opinió, però el text ens hauria de fer reflexionar sobre nosaltres mateixos i com massa vegades, davant la paraula de Déu, seguim entestats en els nostres parers, arrossegant amb nosaltres els altres. Escoltar Déu vol dir està disposat a creure i posar en pràctica la seva paraula, per més que aquesta ens pugui semblar irracional; perquè quan Déu parla d'estimar, o del perdó o de viure amb justícia no ens ho demana per la seva complaença, sinó perquè entre nosaltres puguem construir un veritable espai de pau. No tanquem les oïdes a allò que Déu vol de nosaltres, aturem-nos i escoltem, per poder transformar-nos i construir el món que el Senyor ha volgut per la seva creació.

1 Tan bon punt Jeremies acabà de comunicar al poble totes les paraules del Senyor, el seu Déu, que el mateix Senyor, Déu del poble, li havia encarregat de dir-los, 2 Azarià, fill d'Oixaià, Johanan, fill de Caréah, i tots els homes insolents van dir a Jeremies:

--No és veritat, això que dius! El Senyor, el nostre Déu, no t'ha encarregat pas que ens diguis: "No aneu a viure a Egipte."

3 És Baruc, fill de Nerià, el qui t'esperona contra nosaltres, perquè

5 Johanan, fill de Caréah, i els altres oficials s'endugueren tota la resta de Judà que havia tornat dels països on s'havien dispersat, 6 els homes, les dones, les criatures, les filles del rei i tots els qui Nebuzaradan, cap de la guàrdia, havia confiat a Guedalià, fill d'Ahicam, fill de Xafan, i també el profeta Jeremies i Baruc, fill de Nerià. 7 Desobeint el Senyor, es van refugiar al país d'Egipte i arribaren a Dafne.

*caiguem en mans dels caldeus i ens
matin o ens deportin a Babilònia.
4 Johanan, fill de Caréah, els altres
oficials de l'exèrcit i la resta de la
gent no van fer cas del Senyor, que
els deia:
«Quedeu-vos al país de Judà.»*

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Divendres 5 de juny de 2020

Jeremies 43, 8-13

Malgrat la petició de Déu que el poble restés a Judà, els mandataris van marxar cap a Egipte. No semblaria pas una decisió insensata; l'amenaça de Babilònia era massa a prop, Egipte quedava molt lluny del poder de Nabucodonosor. Però els tentacles del mal són extensos, i fins allà arribaran, i tota la seguretat que semblava donar l'imperi i els seus déus quedarà en un no res. Moltes vegades ens deixem enlluernar pel poder. En el nostre món, malgrat ja se'n parla poc, la carrera armamentista continua, els països intenten mantenir la seva pau a través de carregar-se d'armes, i els que no poden s'alien amb els poderosos per tenir qui els protegeixi. Però no arribarem a la pau a través de la guerra, ni aconseguirem justícia sense practicar-la. El Senyor ens demana de ser coherents amb allò que hem cregut, a ser fidels a la seva petició de ser pau per portar justícia. No és un camí senzill, perquè de vegades sembla més fàcil guanyar la pau que construir-la; que el Senyor ens ajudi a no desviar-nos del camí de la vida per dur arreu la seva voluntat de justícia. Amén.

8 A Dafne, el Senyor va comunicar la seva paraula a Jeremies. Li digué:

9 --En presència de la gent de Judà, agafa pedres grosses i enfonsa-les dins l'argila de la bòbila que hi ha a l'entrada del palau del faraó a Dafne.

10 Després digues-los:

"Això diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel:

Jo faré venir el meu servent

Nabucodonosor, rei de Babilònia.

Sobre les pedres que aquí he

enfonsat, jo hi col·locaré el seu tron,

12 Jo calaré foc als temples dels déus d'Egipte, i ell incendiarà els

temples i s'endurà captius els seus

déus. Netejarà el país d'Egipte, com

un pastor neteja de puces el vestit, i en tornarà sa i estalvi.

13 Esmicolarà els obeliscos del temple del Sol, que hi ha al país

d'Egipte, i incendiarà els temples dels déus d'Egipte."

*i ell hi estendrà el seu dossier.
11 Vindrà i vencerà el país d'Egipte:
els destinats a morir, moriran; els
destinats a la captivitat, seran fets
captius; els destinats a l'espasa,
moriran per l'espasa.*

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dissabte 6 de juny de 2020

Jeremies 44, 1-14

Quant ens costa de penedir-nos dels nostres errors! Moltes vegades sembla que estem abocats a repetir, una vegada i una altra, les mateixes errades, segurament perquè si no reconeixem allò que hem fet malament no podem canviar-ho. Redreçar els nostres camins i les nostres accions no és fàcil, però el primer pas és reconèixer-les, perquè sense admissió de falta no hi ha possibilitat de canvi. Escoltem la veu del Senyor, ell, una vegada i una altra, a través de la seva paraula, però també a través d'aquelles i aquells que ha posat al nostre costat ens corregeix i ens encoratja per mirar Jesús i aprendre d'ell com hem de ser davant de Déu i davant els altres. Que ell ens obri les oïdes per sentir la seva veu! Amén.

1 Paraula que Jeremies va adreçar a tots els jueus que habitaven al país d'Egipte, a les ciutats de Migdol, Dafne i Memfis i a la regió de Patrós. Digué:

2 --Això diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel: "Heu vist les calamitats que he fet caure sobre Jerusalem i sobre totes les ciutats de Judà. Avui estan destruïdes i sense habitants, 3 perquè les seves obres van ser dolentes: m'irritaven anant a cremar ofrenes i a donar culte a altres déus que ells no coneixien, ni tampoc vosaltres ni els vostres pares.

4 Sense cansar-me, jo enviava cada dia els meus servents, els profetes,

9 ¿És que heu oblidat les maldats que cometien els vostres pares o els reis de Judà o les mullers del rei Salomó, i les que cometíeu vosaltres i les vostres mullers al país de Judà i a les places de Jerusalem?

10 Fins al dia d'avui no us n'heu penedit, ni heu tingut temor, ni heu seguit la meva Llei i els manaments que us vaig donar a vosaltres i als vostres pares.

11 »Ara, doncs, això diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel: Jo us vigilo per a desgràcia vostra i exterminaré tot el poble de Judà.

12 Faré que aquesta resta de Judà que es volgué encaminar cap a

que deien: 'No feu aquestes coses abominables, que jo les detesto!'

5 Però ells no van escoltar ni en van fer cap cas; no es convertiren de la seva maldat i continuaren cremant ofrenes a altres déus.

6 Per això es va encendre la meua indignació i es va abocar sobre les ciutats de Judà i les places de Jerusalem, que avui estan destruïdes i desolades.

7 »Ara, doncs, això us diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel: Per què us feu tant de mal vosaltres mateixos? ¿Voleu que extermini tots els de Judà, homes i dones, infants i nens de pit, fins que no quedi res de vosaltres?

8 Les vostres obres m'irriten: no feu més que cremar ofrenes a altres déus en el país d'Egipte on heu anat a refugiar-vos. Acabareu provocant el vostre propi extermini i us convertireu en motiu de malediccions i insults entre tots els pobles de la terra.

Egipte per anar a refugiar-s'hi desaparegui tota del país d'Egipte.

Cauran víctimes de l'espasa o moriran de fam: des del més petit fins al més gran sucumbiran víctimes de la fam i l'espasa. Així es convertiran en motiu de maledicció, d'estupor, d'imprecacions i de vergonya.

13 Demanaré comptes als qui habiten al país d'Egipte, com vaig demanar comptes a Jerusalem, amb l'espasa, la fam i la pesta.

14 No s'escapará ni fugirà ningú d'aquella resta de Judà que anà a refugiar-se al país d'Egipte, amb l'esperança de tornar al país de Judà. Ells es deixen per tornar a viure-hi, però no hi tornaran, llevat d'algun escàpol."

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Diumenge 7 de juny de 2020

Jeremies 44, 15-30

Amb estranyesa llegim de l'actitud del poble de Déu, malgrat totes les desgràcies que els hi ha succeït no han deixat enrere les seves actitud idòlatres que els allunyen de viure la justícia i la pau del Senyor, i ens preguntem per què; però la realitat és que no és fàcil deixar enrere opcions de vida que ens encaminen cap a la mort. Aquesta estranya pandèmia que hem viscut, aquest temps complicat i ferotge, ens ha demostrat que hi havia moltes injustícies en el nostre món, injustícies econòmiques, laborals, també climàtiques i polítiques; després de tot el que hem viscut esperàriem que les nostres maneres de fer i viure haguessin canviat, però la realitat és que, a mida que mica en mica anem relaxant les mesures de confinament, ens trobem que retornem a la mateixa forma de viure que teníem abans, una manera que provoca injustícia. Jesús no va venir a jutjar les nostres ineptituds, sinó a oferir-nos la llibertat de trencar amb aquesta inèrcia humana per abraçar una nova manera de viure, amb Déu i pels altres. No ens deixem arrossegar per les inèrcies humanes, abracem la llibertat de Déu que ens permet viure en justícia, per totes i tots i per tota la creació.

15 La gran multitud que vivia a Patró, en terra d'Egipte, les dones presents en aquella gran assemblea i els homes que sabien que les seves dones cremaven ofrenes a altres déus, tots, uns i altres, van respondre a Jeremies:

16 --No et volem fer cas en això que ens has dit en nom del Senyor.

17 Complirem tot el que hem decidit: cremarem ofrenes i oferirem

24 Jeremies va dir encara a tota la gent i a totes aquelles dones:

--Tots els jueus que viviu al país d'Egipte, escolteu la paraula del Senyor!

25 Això diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel: "Vosaltres i les vostres dones, ho heu dit de paraula i ho practiqueu amb els fets. Heu dit que us havíeu compromès amb vots a cremar ofrenes i a oferir libacions a

libacions a la Reina del cel, com van fer els nostres pares, els nostres reis i els nostres prohoms i com fèiem nosaltres a les ciutats de Judà i a les places de Jerusalem. Aleshores teníem pa abundant, tot ens anava bé i no ens passava res de mal.

18 Però des que hem deixat de cremar ofrenes i oferir libacions a la Reina del cel, ens manca de tot i anem morint, víctimes de l'espasa o de la fam.

19 A més, els nostres marits ens permeten que cremem ofrenes i oferim libacions a la Reina del cel i que, en honor d'ella, preparem coques amb la seva efígie.

20 Llavors Jeremies va contestar a tot el poble, tant homes com dones, que havien replicat de la mateixa manera:

21 --¿No és més aviat que el Senyor va tenir present i va recordar les ofrenes que cremàveu, a les ciutats de Judà i a les places de Jerusalem, vosaltres, els vostres pares, els vostres reis, els vostres prohoms i tota la gent del poble?

22 El Senyor no pogué resistir-ho més i, per la vostra mala conducta i per les abominacions que cometíeu, ara el vostre país s'ha convertit en una ruïna, motiu d'estupor i de malediccions, en un lloc deshabitat, tal com el veieu avui.

23 Tota aquesta desgràcia, tal com la veieu avui, us ha vingut perquè heu pecat contra el Senyor: heu cremat ofrenes, no heu escoltat la seva veu, no heu seguit la seva Llei, els seus manaments i els seus preceptes.

la Reina del cel, i que els volíeu complir. Doncs bé, doneu per vàlids els vostres vots i compliu tot el que heu promès!

26 Tots els jueus que viviu al país d'Egipte, escolteu la paraula del Senyor: Jo, el Senyor, també us juro pel meu gran nom que, en tot el país d'Egipte, ningú de tota aquesta gent de Judà no jurarà més pel meu nom dient:

'Per la vida del Senyor, el nostre Déu!'

27 Us vigilo per a desgràcia vostra i no per al vostre bé: tots els jueus que hi ha al país d'Egipte moriran víctimes de l'espasa o de la fam fins que siguin exterminats.

28 Alguns, ben pocs, s'escaparan de l'espasa i podran tornar del país d'Egipte al de Judà: llavors la resta de Judà, que ha vingut a refugiar-se a Egipte, sabrà quina paraula s'ha complert, si la meva o la seva.

29 Ho dic jo, el Senyor. »Aquest serà el senyal dels comptes que jo passaré amb vosaltres en aquest país, perquè sapiguen que les meves amenaces contra vosaltres es compleixen.

30 Això diu el Senyor: Faré caure el faraó Hofrà, rei d'Egipte, en mans dels enemics que el volen matar, com vaig fer caure Sedecies, rei de Judà, en mans de Nabucodonosor, rei de Babilònia, l'enemic que el volia matar."

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dilluns 8 de juny de 2020

Jeremies 45, 1-5

És cert que la vida pot ser molt dura, és cert que moltes vegades tenim raó per queixar-nos i per aixecar la veu al cel i demanar a Déu una mica de pau, i no crec que les paraules del profeta vulguin animar-nos a callar i acostentar-nos, però el que és cert és que massa vegades ens recloem en el nostre lament i no som capaços de veure tot lo bo que hi ha a les nostres vides. Tancar-nos en la nostra tristesa pot enfonsar-nos i separar-nos dels altres, però ser capaços de, malgrat estar tristos, aixecar-nos i donar gràcies per les petites coses pot obrir les nostres vides i aleshores mirar als altres i viure amb ells i per ells. Hem d'aprendre a donar gràcies, hem d'esforçar-nos en ser agraïts, perquè la gratitud guareix i ens fa generosos

1 Paraula que l'any quart de Joiaquim, fill de Josies, rei de Judà, el profeta Jeremies va comunicar a Baruc, fill de Nerià, que escrivia en un rotlle allò que Jeremies li dictava:

2 --Baruc, això et fa saber el Senyor, Déu d'Israel:

3 "Tu dius: 'Pobre de mi! El Senyor afegeix pena al meu dolor, no em canso de gemegar i no trobo repòs.'

4 Ara tu, Jeremies, digues-li: 'Això et diu el Senyor: Enruno el que havia construït i arrenco el que havia plantat, i ho faig arreu de la terra.

5 Però demanes massa coses per a tu. No en demanis més. Ara que faig caure calamitats sobre tothom, a tu et concedeixo la pròpia vida com a premi, vagis on vagis. T'ho dic jo, el Senyor.'"

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimarts 9 de juny de 2020

Jeremies 46, 1-12

El poble de Judà havia fugit a Egipte, pensant que la força de l'espasa era la seva seguretat, però quan confies en exèrcits per salvar la vida sempre pot venir un altre que sigui més fort que tu, i Egipte caurà davant Babilònia. En aquesta vida busquem seguretats, i no és pas dolent, però és important saber on posem la nostra confiança, on dipositem la nostra esperança. Judà havia donat l'esquena a Déu, no podien confiar en ell ni en la seva paraula, malgrat des de l'inici del treball de Jeremies com a profeta tot el que els hi havia dit s'havia complert. Confiar en el Senyor vol dir creure'l, inclús quan sembla que res té sentit, ell s'ofereix com el nostre baluard i el nostre defensor, ell és la nostra esperança i hem d'aprendre a viure segurs al seu costat.

1 Paraula que el Senyor va comunicar al profeta Jeremies referent a les nacions.

2 Referent a Egipte. Referent a l'exèrcit del faraó Necó, rei d'Egipte, quan era a Carquemix, prop del riu Eufrates, i Nabucodonosor, rei de Babilònia, el va vèncer l'any quart de Joiaquim, fill de Josies, rei de Judà:

3 «Prepareu escut i broquer, llanceu-vos al combat!

4 Enganxeu els cavalls! Guerrers, pugeu als carros, formeu, coberts amb el casc! Esmoleu les llances, poseu-vos les cuirasses!

5 Què és el que veig? Estan esfereïts

9 Amunt, cavalls! Carros, llanceu-vos! Endavant, guerrers, els de Put i els de Cuix amb l'escut, els de Lud amb els arcs!"

10 »Però aquell dia, per al Senyor, Déu de l'univers, és dia de passar comptes amb els seus adversaris: l'espasa devorà fins a atipar-se'n, s'embriagarà de sang. Serà un sacrifici en honor del Senyor, Déu de l'univers, en el país del nord, a la riba de l'Eufrates.

11 Poble d'Egipte, ja pots pujar a Galaad a cercar-hi bàlsam: és en va que multipliques els remeis, no se't tancaran les ferides.

*i reculen. Els seus guerrers,
derrotats, fugen, no es giren. És el
"Terror de tot arreu"! Ho dic jo, el
Senyor.*

*6 El més lleuger no pot fugir, ni
escapar-se el més valent. Al nord, a
la riba de l'Eufrates, ensopeguen i
cauen.*

*7 Qui és aquest que es desborda com
el Nil, tumultuós com les aigües
abismals?*

*8 És Egipte, que es desborda com el
Nil, tumultuós com les aigües
abismals, i diu: "Em desbordaré,
inundaré la terra, es perdran les
ciutats i els seus habitants.*

*12 Les nacions coneixen la teva
deshonra, el teu plany omple la terra.
Un guerrer ensopega amb l'altre i
cauen tots dos plegats.»*

[Totes les meditacions >>](#)

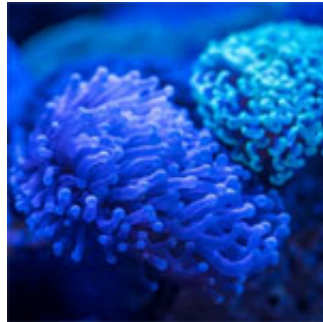
Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimecres 10 de juny de 2020

Jeremies 46, 13-26

Els judicis contra les nacions es repeteixen en molts passatges profètics, són textos complicats de llegir, semblen amarats de venjança i fúria; no hem d'oblidar que el llenguatge antic s'allunya molt del nostre. Però el cert és que en aquests passatges, moltes vegades, trobem petites esquerdes de llum, Egipte tornarà a ser habitat; Déu no és venjatiu, la seva lluita no és contra els habitants de les terres, sinó contra la maldat que construeixen. Egipte representa l'imperi opressor que esclavitzava, i Déu és l'única salvació per aquells que, com Israel, clamen al cel esperant una resposta. Nosaltres avui també construïm imperis de tots tipus, econòmics sobretot, que es converteixen en malsons pels més dèbils, som responsables de defensar els que no poden fer-ho, de ser veu d'aquells a qui han fet callar la boca.

13 Paraula que el Senyor va comunicar al profeta Jeremies quan Nabucodonosor, rei de Babilònia, anava a atacar el país d'Egipte:

14 «Anuncieu-ho a Egipte, proclameu-ho a Migdol, a Memfis i a Dafne. Digueu: "Aixeca't i prepara't, que t'envolta l'espasa mortal!"

15 Per què fuig el toro Apis? Per què no resisteix? És que el Senyor l'ha investit,

16 i ell ensopega i cau. Els mercenaris també cauen l'un sobre l'altre i es diuen: "Anem, tornem-nos-en a casa, a la terra on hem nascut: fugim de l'espasa que devasta!"

21 També els seus mercenaris són com vedells d'engreix, però giren igualment l'esquena: fugen plegats, no resisteixen, perquè els arriba el dia de la desfeta, el temps que els demanaran comptes.

22 Egipte s'esmuny silenciós com la serp, mentre ve qui avança amb força: arriba amb destrals contra ell, com qui abat els arbres.

23 El Senyor diu: Talleu els seus boscos, els seus boscos impenetrables. Ho dic jo, el Senyor. Són més nombrosos que les llagostes, que no es poden comptar.

24 El país d'Egipte ha estat humiliat,

17 Al faraó, rei d'Egipte, poseu-li el nom de "Terrabastall a destemps".
18 Juro per la meua vida que així serà, tan cert com el Tabor és enmig de les muntanyes i el Carmel arran del mar.

Ho dic jo, el Senyor. "Senyor de l'univers" és el meu nom.

19 Prepareu-vos a ser deportats, habitants del país d'Egipte: Memfis quedarà desolada, incendiada, sense habitants.

20 Egipte és una vedella magnífica, però ja ve, ja ve un tàvec des del nord.

posat en mans del poble del nord.»

25 Diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel: --Passaré comptes amb els déus i els reis d'Egipte: amb Amon, el déu de Tebes, amb el faraó i amb els qui confien en ell.

26 Els faré caure en mans de Nabucodonosor, rei de Babilònia, i en mans dels seus oficials, que busquen de matar-los. Però finalment Egipte tornarà a ser habitat com en temps antics.

Ho dic jo, el Senyor.

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dijous 11 de juny de 2020

Jeremies 46, 27-28

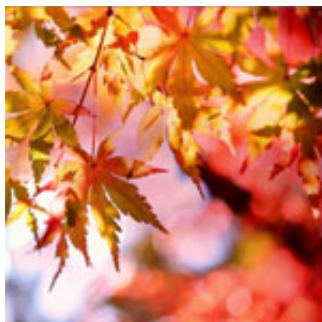
Enmig de la destrucció arriba una paraula d'esperança pel poble de Judà, dispersats per les nacions, sigui per captiveri o per pròpia voluntat. La teologia de l'antic testament parla de la sobirania absoluta de Déu, massa vegades en uns termes que a nosaltres se'ns fan estranys, fins i tot increïbles; però quan les circumstàncies de la vida se'ns posen en contra, igual que feia el poble d'Israel, clamem al cel, buscant respostes que igual no se'ns donen. Les crisis de vida, els mals moments, són espais on podem aprendre, on d'una forma especial ens acostem al Déu que salva i on podem viure la seva companyia. L'esperança de salvació sempre la busquem al cel, perquè en la memòria del poble de Déu existeix la convicció de que el Senyor és qui ens salva.

*27 «Servent meu, Jacob, no temis.
No tinguís por, Israel.
Jo t'allibero dels països llunyans.
Salvo els teus fills de la terra on són
captius.
El poble de Jacob tornarà i viurà
tranquil, descansarà sense que el
pertorbin.*

*28 Servent meu, Jacob, no temis.
Ho dic jo, el Senyor.
Jo sóc amb tu per salvar-te.
Faré desaparèixer totes les nacions
on t'havia dispersat.
A tu, però, no et destruiré del tot.
Tan sols t'he corregit amb mesura,
perquè no et podia tenir per
innocent.»*

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Divendres 12 de juny de 2020

Jeremies 47, 1-7

La destrucció s'escampa sobre tots els territoris, Babilònia no té compassió, conquereix i s'enriqueix, alhora que arrasa i destrueix tots els imperis que l'envolten. La guerra no té pietat i l'avarícia de poder no té mesura. El nostre món segueix ple de destrucció, els imperis segueixen anhelant dominar i conquerir, i qui pateix les conseqüències de tot això són els dèbils, els petits, els que no tenen defensor. No oblidem els últims, els que viuen el patiment de les guerres i els conflictes, són molts en el nostre món, mirem els que arrisquen les seves vides per buscar un futur i recordem que no ho fan per gust, sinó empesos per la necessitat de trobar una vida digna de viure's.

1 Paraula que el Senyor va comunicar al profeta Jeremies referent als filisteus, abans que el faraó Necó s'apoderés de Gaza.

2 Això diu el Senyor: «Véuen aigües del nord, són un torrent desbordat, inunden el país i tot el que hi ha, les ciutats i els qui hi viuen. La gent crida auxili, clamen els habitants del país

3 quan senten el galop dels cavalls, el brogit dels carros i l'estrèpit de les rodes. Els pares no gosen mirar els fills, els fallen les forces

4 quan veuen arribar el dia que destruirà tots els filisteus, que privarà Tir i Sidó de tot auxili dels

El Senyor devastarà els filisteus, la resta de l'illa de Caftor.

5 A Gaza es rapen en senyal de dol, Ascaló ha quedat silenciosa.

Vosaltres, que sou la resta dels anaquites, fins quan us fareu incisions?

6 "Ai! El Senyor ja té l'espasa! Espasa, quan t'aturaràs? Torna a la beina, descansa i estigues quieta!

7 Però com et podries aturar?" El Senyor li ha donat ordres sobre Ascaló i la costa del mar: allà l'ha convocada!»

aliats.

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dissabte 13 de juny de 2020

Jeremies 48, 1-10

Un rere l'altre tots els enemics històrics del poble de Déu cauen sota el poder de Babilònia, no hi ha cap que pugui resistir-se al poder de l'imperi de Nabucodonosor, ni les riqueses poden comprar la pau, ni els exèrcits poden fer front a la invasió, batalla rere batalla s'està complint tot allò que Déu havia advertit al seu poble, però que ells no van voler escoltar. El Senyor, des de l'inici de la profecia de Jeremies, els havia ofert un camí de salvació, solament havien de tornar a ell, solament havia de deixar de confiar en imperis i poders humans, però no ho van fer, perquè creiem més en la seva pròpia opinió que en la paraula de Déu. La reflexió sobre aquests textos es fa complicada, fins i tot angoixant, però en ells trobem una profunda reflexió sobre la construcció del nostre món, per la que no ens hem de deixar atrapar; fugim de confiar en els poders humans i abracem la crida del Senyor, transformem-nos en la imatge de Jesús i confiïm en la seva paraula.

1 Referent a Moab, això diu el Senyor de l'univers, Déu d'Israel: «Ai de Nebó, que ha estat devastada! Quiriataim ha estat presa i humiliada, humiliada i abatuda la ciutat inexpugnable.

2 S'ha acabat la fama de Moab! Han maquinat contra la ciutat d'Heixbon: "Anem, fem-la desaparèixer com a nació!" I tu, Madmén, acabaràs silenciosa: l'espasa no s'apartarà del teu darrere.

3 Se sent el clam d'Horonaim: quina devastació, quin desastre!

6 "Fugiu, salveu la vida, viviu com els matolls del desert!"

7 Et refiaves dels teus triomfs i dels teus tresors, però també tu seràs conquerida. El déu Qemoix serà deportat amb els seus sacerdots i dignataris.

8 El devastador entrarà a totes les ciutats, no se n'escaparà cap ni una: destruirà les valls i saquejarà l'altiplà, tal com ha dit el Senyor.

9 Doneu ales a Moab perquè fugi volant; les seves ciutats quedaran desolades, no hi viurà ningú.

*4 Moab ha estat destrossat: els seus
crits se senten fins a Sóar.*

*5 La pujada de Luhit fa pujar el
sanglot dels plors, i a la baixada
d'Horonaim se sent el clam dolorós
de la desfeta:*

*10 Maleït qui faci amb desgana la
tasca encomanada pel Senyor! Maleït
qui privi de sang la seva espasa!*

[Totes les meditacions >>](#)

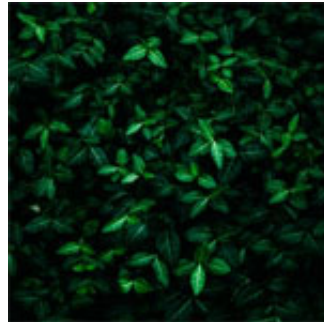
Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Diumenge 14 de juny de 2020

Jeremies 48, 11-20

Al llarg de la història de la humanitat cap institució s'ha mantingut inamovible per sempre, els imperis han caigut, les construccions religioses s'han trencat, tot allò que l'ésser humà construeix com espai d'opressió acaba per enfonsar-se; i aquesta reflexió que sembla devastadora és, alhora, un alè d'esperança per totes i tots els que viuen esclavitzats per aquests poders, siguin polítics o econòmics. Infants explotats, dones abusades, en tots els sentits, països espoliats, són moltes les víctimes del poder i contra ell s'aixeca el clam dels innocents que pateixen la seva avarícia. No oblidem mai el crit dels que pateixen l'abús i no ens fem còmplices de les estructures que els oprimeixen.

11 »Moab, des de jove havia viscut tranquil, quiet com el vi sobre el solatge: no el passaven d'una gerra a l'altra, mai no l'havien deportat. Conservava el gust com el vi, no perdia la seva aroma.

12 »Però ara vénen dies que hi enviaré qui el trasbalsi: buidaran les seves gerres i abocaran els seus bots. Ho dic jo, el Senyor.

13 I Moab s'averkonyirà de Qemoix, tal com la gent d'Israel, que confiava en Betel, se'n va averkonyir.

14 »¿Com podeu dir: "Nosaltres som forts, guerrers avesats a combatre"?

15 Moab serà devastat: l'enemic n'assaltarà les ciutats, i aquells

16 S'acosta la desfeta de Moab, li arriba molt de pressa la ruïna.

17 Planyeu-lo, pobles veïns i tots els qui el coneixeu! Digueu:

"Com s'ha trencat aquella vara poderosa, aquell ceptre gloriós!"

18 Ciutat de Dibon, baixa del teu soli i asseu-te assedegada; el devastador de Moab t'ataca i et destrossa les fortaleeses.

19 Població d'Aroer, munta guàrdia al camí, pregunta als fugitius que s'escapen que t'expliquin què ha passat.

20 Ells diran: "Moab ha estat humiliat i abatut! Clameu i crideu auxili! Anuncieu per l'Arnon que Moab ha

*guerrers escollits baixaran a
l'escorxador.*

Ho dic jo, el Rei:

"Senyor de l'univers" és el meu nom.

estat devastat!"

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dilluns 15 de juny de 2020

Jeremies 48, 21-35

Déu es lamenta per Moab, per tot el que està vivint, per la devastació i la guerra. La insolència d'aquest poble l'ha portat a un escarniment terrible. Ells s'havien burlat d'Israel, perquè el seu Déu no els havia salvat, però ara s'adonen que no han respost els seus ídols. Malgrat el nostre món és diferent al seu, encara escoltem allò de per què Déu ho ha permès, sobretot en boca de persones que no hi creuen en ell, si Déu existís no passaria això. Mesurem el nostre entorn sense tenir presents les conseqüències dels nostres actes i les nostres decisions, i quan s'enfonsa la seguretat posem la culpa sobre un altre, obviant les nostres responsabilitats. És més fàcil el discurs contra Déu que aprendre, com ens va ensenyar Jesús, que fins i tot en una creu podem seguir creient i confiant en aquell que hem conegut en el seu amor. Que Déu ens ajudi a veure'l en tot moment, al nostre costat, sostenint-nos i donant-nos força. Amén.

21 »Es compleix la sentència del Senyor contra l'altiplà: contra les ciutats d'Holon, Jahas i Mefàat, 22 contra Dibon, Nebó i Betdiblataim, 23 contra Quiriataim, Betgàmul i Betmeon, 24 contra Queriot, Bosrà i totes les altres ciutats de Moab, tant les de lluny com les de prop.

25 »Moab és un toro amb les banyes tallades, un home amb els braços trencats. Ho dic jo, el Senyor.

26 »Embriagueu Moab: que es reboqui en el seu vòmit i tothom es burli d'ell, perquè presumia contra el

31 Ara, doncs, em lamento per Moab, m'exclamo per tot aquell poble; tothom gemega per la gent de Quirheres.

32 Més que per Jazer, ploro per tu, vinya de Sibmà. Els teus sarments arribaven al Mar Mort, arribaven fins al mar de Jazer. Però el devastador s'ha llançat sobre els teus fruits, sobre la teva verema.

33 S'han allunyat dels fruiterars i dels camps de Moab la joia i les festes; no deixaré entrar vi en els cups, no trepitjaran el raïm tot cantant, el seu

Senyor.

27 *¿No t'havies burlat d'Israel? ¿No en parlaves movent el cap, com qui ha atrapat un lladre?*

28 *»Habitants de Moab, abandoneu les ciutats, aneu a viure a les roques; feu-vos nius, com els coloms, a la boca dels avencs.*

29 *Tots coneixem l'orgull de Moab, la seva arrogància sense mida: és superb, insolent i altiu de cor.*

30 *Conec la seva insolència, és insostenible el que diuen i el que fan. Ho dic jo, el Senyor.*

cant no serà el de trepitjar raïm.

34 *Els crits d'Heixbon arriben fins a Elalé i Jahas; els de Sóar, fins a Horonaim i Eglat-Xelixià. Fins a les aigües de Nimrim la terra ha quedat desolada!*

35 *»Faré que s'acabin a Moab els qui pugen als recintes sagrats i hi cremen ofrenes als seus déus. Ho dic jo, el Senyor.*

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimarts 16 de juny de 2020

Jeremies 48, 36-47

Les sentències contra les nacions s'emmarquen, a l'antiguitat, com una lluita entre déus. No eren ni els guerres, ni els reis, qui guanyaven les guerres, eren els déus, o Déu, pel poble d'Israel. Aquesta concepció queda molt allunyada de nosaltres, malgrat en el nostre món encara hi ha països que s'aixequen contra d'altres, com a salvadors auto imposats, pel bé comú. Però enmig de tota la destrucció de la guerra, a la fi d'un lament que és massa llarg, hi ha una paraula de salvació pels enemics, una promesa de restitució i nova vida. Aquesta misericòrdia, que pot semblar-nos fins i tot escassa, solament la trobem en el text bíblic; solament en boca d'un poble que no acaba d'entendre ni de ser fidel a Déu, però que sap que la seva última acció és sempre el perdó i la salvació.

36 »Ara, doncs, per Moab em surt del cor un so planyívol com el d'una flauta, un so planyívol per la gent de Quirheres: han perdut el fruit del seu treball.

37 Tots es rapen els cabells i s'afaiten la barba, es fan incisions a les mans i es vesteixen de dol.

38 Dels terrats de les cases i dels carrers de Moab només en surten planys, perquè jo he esmicolat Moab com una gerra que ningú no vol. Ho dic jo, el Senyor.

39 »Com ha estat destrossat! Planyeu-lo! Moab gira l'esquena de vergonya. És la riota i l'horror de tots

43 El pànic, la fossa i el filat se us tiren al damunt, habitants de Moab. Ho dic jo, el Senyor.

44 Qui fugi del pànic caurà dintre la fossa, i si surt de la fossa, s'enredarà a les malles del filat. Tot això faré caure sobre Moab l'any que passaré comptes amb ell.

Ho dic jo, el Senyor.

45 Els fugitius, sense forces, s'aturaran a recer d'Heixbon, però llavors en sortirà un foc, una flama de les files de Sehon que consumirà els polsos de Moab, el crani del poble tumultuós.

46 Ai de tu, Moab! Estàs perdut,

els qui l'envolten.

40 »Això diu el Senyor: Algú vola com una àguila i estén les ales sobre Moab.

41 Les ciutats són preses, les places fortes, conquerides: aquell dia els valents de Moab encongiran el cor com la dona quan infanta.

42 Moab deixarà de ser un poble, perquè presumia contra el Senyor.

poble del déu Qemoix: s'emporten captius els teus fills i captives les teves filles.

47 Però a la fi dels temps jo renovaré la vida de Moab. Ho dic jo, el Senyor.» Fins aquí la sentència contra Moab.

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimecres 17 de juny de 2020

Jeremies 49, 1-6

Una rere l'altra totes les nacions van caient, Babilònia arrasa tot el que hi ha al seu voltant, destruint imperis que, fins a aquell moment, semblaven intocables. La reflexió del profeta esdevé entre la devastació i la misericòrdia que vindrà després. La corrupció social, política i religiosa ha esdevingut insuportable, però tot allò que semblava intocable i inamovible caurà. El nostre món també està ple de poders que semblen no tenir debilitats, poders que malbaraten les vides de les persones, que destrueixen el planeta, que oprimeixen la creació solament per fer-se més rics. El nostre treball esdevé necessari, obrir el ulls i fer-los obrir, per fundar un nou món, on la llibertat, la dignitat i la pau fraternal siguin els motors de tot el que fem.

1 Referent als ammonites, això diu el Senyor: «Per ventura Israel no té fills que puguin posseir la terra de Gad? Com és, doncs, que el déu Milcom se n'ha apoderat i el seu poble n'habita les ciutats?

2 Per això vénen dies que faré ressonar el crit de guerra a Rabà dels ammonites. Ho dic jo, el Senyor. Es tornarà un tossal desolat, i seran incendiats els pobles del voltant: llavors Israel prendrà possessió de la seva heretat. Ho he dit jo, el Senyor.

3 Planyeu-vos, gent d'Heixbon, perquè Ai ha estat devastada; crideu, rodalies de Rabà, vestiu-vos de dol, lamenteu-vos, aneu errants per les

4 Gent rebel, per què et glories de les fondalades i dius que la teva vall és fèrtil? Tu et refies dels teus tresors i afirmes:

"Qui m'atacarà?"

5 Doncs jo faré caure el pànic damunt teu i t'envoltarà pertot arreu: us dispersareu cadascú pel seu costat i no hi haurà qui aplegui els esgarriats.

Ho dic jo, el Senyor, Déu de l'univers.

6 Però finalment renovaré la vida dels ammonites.

Ho dic jo, el Senyor.»

*tanques dels camps, perquè el déu
Milcom serà deportat amb els seus
sacerdots i dignataris.*

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dijous 18 de juny de 2020

Jeremies 49, 7-22

El profeta, una rere l'altra, va advertint a les altives nacions que envolten Judà que totes cauran, ningú es podrà amagar de l'amargor de la derrota contra Babilònia. Aquells prohoms que havien oblidat el seu poble, els seus orfes i les seves viudes, veuran ara com els arriba la devastació a tots els seus racons. Però per les víctimes de les societats injustes, de la opressió i l'oblit dels governants la guerra havia començat molt abans. El món és ple de països que, malgrat ens semblin viure en pau, tenen una guerra interna per aquelles i aquells a les que se'ls nega el futur, el poder viure. Preguem per les víctimes silencioses que hi ha arreu, inclús molt a prop nostre, que els Senyor ens ajudi a lluitar per elles.

7 Referent a Edom, això diu el Senyor de l'univers: «Ja no hi ha savis a Teman? No hi queden consellers? Han perdut la saviesa?

8 Fugiu, habitants de Dedan, retireu-vos a viure a les coves! Jo envio una calamitat al poble d'Esau; ara haurà de donar comptes.

9 Us arriben els veremadors, que no deixaran ni un gotim; de nit us arriben lladres, que saquejaran al seu gust.

10 Jo mateix despullo Esau, descobreixo els seus cataus: no es podrà pas amagar. Tot el seu poble és devastat: els fills, els germans i els veïns ja no hi són.

17 Edom serà motiu d'estupor: tothom qui hi passarà, quedarà esbalaït i es riurà de la seva desfeta.

18 Serà com la destrucció de Sodoma i Gomorra i dels seus habitants.

Ho diu el Senyor.

Ningú més no hi viurà ni s'hi refugiarà.

19 «Com un lleó quan puja del bosc frondós del Jordà cap als pasturatges d'Etan, jo el faré fugir en un moment i establiré el governant que m'he escollit.

Qui és com jo?

Qui em pot cridar a judici?

Hi ha cap rei que em pugui plantar

11 Abandona els teus orfes: ja els pujaré jo; i que les teves viudes confiïn en mi!

12 »Perquè això diu el Senyor: Els qui no estaven sentenciats a beure la copa, també l'han beguda. ¿I tu te n'havies de lliurar? No te'n lliuraràs pas: ben cert que la beuràs!

13 Ho juro per mi mateix: Bosrà serà una ruïna, es convertirà en motiu d'estupor, d'oprobri i de maledicció; totes les seves ciutats esdevindran ruïnes perpètues.»

14 He sentit aquest missatge del Senyor, i un enviat el porta a les nacions: «Reuniu-vos, veniu i ataqueu-lo, sortiu a combatre'»!

15 Jo et faré el més petit dels pobles, mereixedor del més gran menyspreu.

16 T'has enganyat creient que et feies témer, t'has tornat altiu, perquè vius a les esclotxes de la roca, aferrat al cim dels turons; però, ni que hi posis el niu com l'àguila, d'allà i tot et faré caure. Ho dic jo, el Senyor.»

cara?

20 Escolteu, doncs, la decisió que el Senyor ha pres contra Edom, les intencions que porta contra els habitants de Teman:

els arrossegaran, certament, com petits del ramat; ben cert, ho veurà amb horror la seva cleda.

21 Els crits de la seva caiguda fan tremolar la terra, des del Mar Roig senten els seus crits d'auxili.

22 Algú vola com una àguila i estén les ales sobre Bosrà.

Aquell dia els valents d'Edom encongiran el cor com la dona quan infanta.»

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Divendres 19 de juny de 2020

Jeremies 49, 23-27

Damasc, que havia sigut la capital de l'imperi dominant també cau davant de Babilònia, perquè els poders d'aquest món no són per sempre, canvien, passen d'uns a altres, perquè ningú té l'exclusiva de la violència, si avui ets el fort demà pot venir un altre més terrible que tu, i mentre confies en la força de les teves muralles i ets incapaç d'obrir els ulls al que succeeix al teu voltant, et cerquen i acabes per perdre. L'ésser humà disposa massa vegades la seva seguretat en la violència, en la seva capacitat de fer mal. No ens deixem enganyar, la força de les armes no ens garanteix el futur, el futur està dipositat en la nostra capacitat de construir societats justes, on totes i tots puguem gaudir d'una vida digna.

23 Referent a Damasc:

*«Hamat i Arpad estan consternades,
estan inquietes perquè senten
males noves,
com la mar quan s'encrespa
i no es calma.*

*24 Damasc, acovardida, es gira i fuig,
el pànic l'ha atrapada,
li vénen angoixa i dolors
com a la dona quan infanta.*

*25 Per què no han evacuat
la ciutat famosa,
que em donava tant de goig?*

*26 »Per això, aquell dia els seus joves
cauran pels carrers,
tots els homes de guerra seran abatuts.
Ho dic jo, el Senyor de l'univers.*

*27 Calaré foc a les muralles de Damasc,
i consumirà els baluards de Benabad.»*

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dissabte 20 de juny de 2020

Jeremies 49, 28-33

Ningú està segur davant l'ímpetu de Nabucodonosor, ni aquells que tenien muralles, ni tampoc els que vivien en tendes, però cadascú confiava en la seva pròpia força. Em preguntava, què hagués succeït si tots s'haguessin unit contra el conqueridor? Hi ha hagut molts intents, durant la història de la humanitat, de crear òrgans comuns, on tots els països estiguin representats, on entre tots es pogués crear un espai per impedir les atrocitats, molts impulsats després de la terrible Segona Guerra Mundial; però tots han acabat, d'una manera o una altra, manipulats, ens és gairebé impossible de crear una fraternitat mundial per garantir la vida. El poble de Déu s'aixeca com aquest espai on totes i tots lluitem pels dèbils, un poble que supera fronteres i busca la justícia, més enllà dels seus propis territoris.

28 Referent a Quedar i als reialmes d'Hassor, vençuts per Nabucodonosor, rei de Babilònia, això diu el Senyor: «Assaltea Quedar, devasteu els nòmades d'orient!
29 Preneu-los tendes i ramats, envelats i tot el bagatge; endueu-vos els seus camells, llanceu contra ells aquest crit: "Terror de tot arreu!"
30 Fugiu, disperseu-vos, habitants d'Hassor, aneu a viure en coves! Ho dic jo, el Senyor. Nabucodonosor, rei de Babilònia, ha pres una decisió contra vosaltres: ara ve amb males intencions.

31 Ataqueu aquest poble tranquil, que viu confiat, sense forrellats ni portes, allunyat de tothom. Ho dic jo, el Senyor.
32 Hi haurà camells per botí i grans ramats per saquejar; dispersaré als quatre vents aquesta gent de polsos afaitats. D'arreu on transiten els faré venir desgràcies. Ho dic jo, el Senyor.
33 Hassor serà un cau de xacals, una desolació perpètua: ningú més no hi viurà ni s'hi refugiarà.»

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Diumenge 21 de juny de 2020

Jeremies 49, 34-39

Arribem al final del càntic contra les nacions, per últim també caurà Elam. En boca del profeta ens arriba, embolcallada de paraules terribles, una promesa pels oprimits, cauran els reis i els governants, però Déu salvarà, Déu renovarà la vida d'Elam, més enllà d'aquells que han viscut en la injustícia. Hem de reconèixer que tots aquests càntics són difícils de llegir i de pair, potser perquè, gràcies a Déu, no vivim com a víctimes d'estructures de poder, però el càntic de la caiguda dels poders injustos que oprimeixen els pobres i els dèbils són una esperança pels que pateixen. No, mai no ens posarem al costat de la violència, però seguint les passes de Jesús no hem de permetre mai que la injustícia resti tranquil·la mentre omple la seva història de víctimes innocents, sense aixecar una espasa, però aixecarem la veu pels qui ja no la tenen.

34 Paraula que el Senyor va comunicar al profeta Jeremies referent a Elam. Era a la primeria del regnat de Sedecies, rei de Judà.

35 Això diu el Senyor de l'univers: «Trencaré l'arc d'Elam, el bo i millor del seu poder.

36 Faré que s'abatin sobre Elam els quatre vents, des dels quatre extrems del cel, i dispersaré els elamites pels quatre costats de la terra: no hi haurà nació on no arribin.

37 Amb l'amenaça dels enemics, dels qui busquen de matar-los, escamparé el pànic a Elam.

Els faré caure al damunt un gran

l'ardor del meu enuig.

Ho dic jo, el Senyor.

Els enviaré l'espasa, i els perseguirà fins que els hauré exterminat.

38 Posaré el meu tron a Elam i en faré desaparèixer reis i governants.

Ho dic jo, el Senyor.

39 Però a la fi dels temps jo renovaré la vida d'Elam.

Ho dic jo, el Senyor.»

desastre:

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dilluns 22 de juny de 2020

Jeremies 50, 1-16

Després de la devastació, del gran domini de Babilònia sobre el món conegut, arriba la seva caiguda, perquè tots els imperis humans cauen, i el poble d'Israel rep la notícia del seu alliberament. Han passat tants anys que ja no coneixen el camí de tornada cap a casa, però aquesta generació veurà de nou la terra de la promesa, amb nou esperit, un esperit de conversió i penediment, que els farà abraçar altre cop l'aliança amb el Senyor. És cert que, de vegades, és enmig de les proves, en les nostres caigudes, quan podem reconèixer que Déu és l'únic que pot salvar-nos, perquè mentre tot va bé massa vegades ens oblidem d'ell i posem la nostra confiança en altres coses. No oblidem mai que és el Senyor qui ens guarda, qui cuida de nosaltres, qui, enmig de la deportació, encara fa créixer el seu poble.

*1 El Senyor, per mitjà del profeta
Jeremies,
va comunicar aquesta paraula
referent
a Babilònia i al país dels caldeus:
2 «Anuncieu-ho entre les nacions,
comuniqueu-ho aixecant estendards,
comuniqueu-ho, no ho amagueu!
Digueu:
"Babilònia ha estat presa
i el déu Bel humiliat,
Marduc és abatut,
les seves imatges escarnides,
i enderrocats
els seus ídols repugnants."
3 Des del nord l'ataca una nació,
que converteix aquella terra*

*9 Jo desvetllo des del país del nord
un aplec de grans nacions
perquè ataquin Babilònia:
formaran en ordre de batalla
i la prendran;
les seves fletxes
són com bons guerrers,
que mai no tornen
amb les mans buides. 10 La terra
dels caldeus serà un botí,
els qui la saquegin quedaran tips.
Ho dic jo, el Senyor.
11 ¿Us alegrareu ara, ho celebrareu,
espoliadors de la meva heretat?
¿Us posareu grassos
com la vedella quan trilla,
renillareu com els corsers?*

en una solitud.

*No hi ha qui l'habiti:
homes i bèsties en fugen,
no en queda res.*

*4 »Aquells dies, aquells moments,
els d'Israel i els de Judà,
ho dic jo, el Senyor,
vindran tot plorant
a cercar el Senyor, el seu Déu.*

*5 Preguntaran el camí de Sió,
i l'emprendran tot dient:
"Anem a unir-nos al Senyor
amb una aliança eterna,
que no sigui mai oblidada!"*

*6 Eren ovelles perdudes
els del meu poble,
els seus pastors les esgarriaven
per les muntanyes:
elles anaven*

*d'una muntanya a un turó,
s'oblidaven de la pleta.*

*7 Qui les trobava se les menjava,
i els enemics deien:
"No fem cap mal,
perquè han pecat contra el Senyor."*

*I això que el Senyor havia estat
cleda segura,
esperança dels seus pares!*

*8 »Fugiu de Babilònia,
sortiu del país dels caldeus,
poseu-vos, com els bocs,
davant el ramat.*

*12 La vostra mare està tota
avergonyida,
està humiliada la qui us ha infantat:
sereu l'última de les nacions,
un desert, un ermot, una estepa.*

*13 La indignació del Senyor
deixarà Babilònia desolada
i deshabitada:*

*tothom qui hi passarà
quedarà esbalaït
i es riurà de la seva desfeta.*

*14 »Tots els qui tibeu l'arc,
formeu en ordre de batalla
entorn de Babilònia!*

*Tireu, no estalvieu les fletxes,
perquè ha pecat contra el Senyor.*

*15 Envolteu-la
llançant el crit de guerra!
La ciutat es rendeix,
les seves torres es desplomen,
s'enfonsen les muralles.*

*El Senyor li dona
la paga que es mereixia.
Feu-li tot el que ella va fer!*

*16 No deixeu que vagin sembradors
a Babilònia
ni els qui empunyen la falç
en temps de sega.*

*Davant l'espasa que devasta,
que tothom torni al seu país,
que fugi cadascú a la seva terra.*

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimarts 23 de juny de 2020

Jeremies 50, 17-28

El perdó de Déu és alliberament, però ho és molt més enllà de les nostres situacions socials, és també un alliberament interior, és la capacitat de superar les nostres culpes i tornar a intentar-ho. La càrrega del remordiment ens pot paraitzar, ens deixa sense esperança per caminar cap a l'horitzó del Regne de Déu, sense forces per seguir lluitant per allò que sabem que és bo. Per això, és bo de tornar-se a Déu de veure'l i deixar que la seva misericòrdia ens abraci, perquè en el seu perdó, que és vessa una vegada i una altra sobre les nostres vides està l'esperança de seguir intentant transformar allò que ens envolta.

17 »Eren ovelles escampades,
els d'Israel;
uns lleons les van espantar.
»Primer se les menjava el rei d'Assíria
i després els va trencar els ossos
Nabucodonosor, rei de Babilònia.
18 Ara, doncs, això diu el Senyor de
l'univers, Déu d'Israel:
Jo en demanaré comptes al rei de
Babilònia i al seu país,
com vaig fer amb el rei d'Assíria.
19 »Faré tornar Israel a la seva
pleta,
perquè pasturi al Carmel i a Basan
i brostegi fins a saciar-se
per les muntanyes d'Efraïm
i de Galaad.
20 Aquells dies, per aquell temps,

23 Com ha estat trencada i
trossejada
la maça que esclafava la terra!
Com s'ha convertit Babilònia
en motiu d'estupor de tots els pobles!
24 Babilònia, tu no sabbies
que jo et parava una trampa,
i t'hi has agafat:
t'han atrapat, t'han fet presonera,
perquè feies la guerra
contra el Senyor.
25 »El Senyor obre el seu arsenal
i en treu les armes del seu enuig;
el Senyor de l'univers, Déu sobirà,
les esgrimirà al país dels caldeus.
26 Acudiu-hi de tot arreu,
obriu els seus graners;
apiloteu-la com el blat

*buscaran les culpes d'Israel
i no hi seran,
els pecats de Judà,
i no els trobaran:
jo perdonaré els qui faré sobreviure.
Ho dic jo, el Senyor.*

*21 »Ataca el país de Merataim,
vés a combatre contra ell
i contra els habitants de Pecod!
Anorrea'ls, extermina'ls,
fes el que t'he manat!*

*Ho dic jo, el Senyor.
22 Se sent brogit de guerra en el
país,
hi ha una gran destrossa.*

*i exterminem-la sense deixar-ne res.
27 Mateu com toros els seus valents,
baixeu-los a l'escorxador.
Ai d'ells! Ha arribat el seu dia,
el temps que els demanaran
comptes!*

*28 »Escolteu el crit dels fugitius,
dels qui s'han escapat del país de
Babilònia,
que proclamen a Sió
la justícia del nostre Déu,
del Senyor que ha demanat comptes
per la destrucció del seu temple.*

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimecres 24 de juny de 2020

Jeremies 50, 29-34

Ens pot sorprendre com les paraules del profeta han canviat en els últims capítols, si abans manifestava que era el Senyor qui havia utilitzat Babilònia per arrasar amb tots els imperis, ara proclama que els caldeus lluitaven contra Déu. No és pas una contradicció, per Israel tot el que succeeix, absolutament tot, està en mans de Déu, per això la teologia sobre la seva sobirania esdevé, de vegades, contradictòria. Malgrat ens és difícil d'entendre, podem aprendre d'ella que Déu no ens abandona, el Senyor és en nosaltres en totes les circumstàncies i la seva mà no ens deixa mai, malgrat tot el que estigui al nostre voltant s'enfonsi. És cert que no podem comprendre del tot a Déu, però sí podem aprendre a viure confiats en el seu amor, que es manifesta en l'Esperit que és presència constant a les nostres vides.

29 *»Convoqueu a Babilònia
tots els qui tiben l'arc.
Acampeu al seu entorn,
que no se n'escapi ni un!
Pagueu-li el que es mereix
per les seves obres,
feu-li tot el que ella va fer!
Perquè va ser insolent amb el Senyor,
amb el Sant d'Israel.*
30 *»Per això aquell dia els seus joves
cauran pels carrers,
tots els homes de guerra seran
abatuts.
Ho dic jo, el Senyor.*
31 *»Aquí em tens, insolent.
Ho dic jo, el Senyor de l'univers,*

*32 L'insolent ensopegarà, caurà,
i no tindrà qui l'aixequi:
calaré foc a les seves ciutats,
i consumirà els pobles de la rodalia.*
33 *»Això diu el Senyor de l'univers,
Déu d'Israel:
Els d'Israel i els de Judà
estan oprimits.
Tots els qui els van fer captius
ara els retenen,
no els volen deixar anar.*
34 *Però el seu defensor és fort,
el seu nom és
"Senyor de l'univers":
pledejarà amb força a favor d'ells
fins que reposin a la seva terra*

*Déu sobirà.
Ha arribat el teu dia,
el temps que et demanaran comptes!*

*i fins que tremolin
els habitants de Babilònia.*

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dijous 25 de juny de 2020

Jeremies 50, 35-46

No hi ha res d'inamovible, no hi ha imperi que no caigui, no hi ha exèrcit que duri per sempre, no hi ha res de terrible que no acabi enderrocant; la història de l'ésser humà ha demostrat que un rere l'altre els terribles monstres han anat caient, per això no hem de fer-nos enrere, amb valentia farem front als poders que s'aixequen amb violència contra els dèbils, contra els innocents, perquè malgrat siguin més forts que nosaltres no són omnipotents, ni eterns. Quan som capaços de comprendre que res de terrible és per sempre, aleshores podem carregar les nostres veus de la crida per la justícia i enfrontar-nos als que es volen imposar amb paraules armades d'odi. Que el Senyor ens ajudi a no callar, a ser valents per no permetre amb les nostres omissions que s'imposi la injustícia que malbarata la vida dels éssers humans, pel seu color, per les seves creences o conviccions, o per les seves opcions de vida.

*35 »Guerra contra els caldeus
i contra els habitants de Babilònia,
contra els seus governants
i contra els seus savis!
Ho dic jo, el Senyor.
36 Guerra contra els seus xarlatans:
que caiguin en desvaris!
I guerra contra els seus valents:
que es morin de por!
37 Guerra contra els seus cavalls
i contra els seus carros de guerra,
i contra els qui hi són de pas:
que es tornin donetes!
Guerra contra els seus tresors:
que siguin saquejats!*

*42 Empunyen l'arc i els dards,
són cruels, no tenen pietat;
bramulen com les onades de la mar,
cavalquen sobre corsers;
formen en ordre de batalla,
com un sol home,
contra tu, ciutat de Babilònia.
43 Al rei de Babilònia, quan sap la
nova,
li fallen les forces,
l'oprimeix l'angoixa,
té un dolor com la dona quan infanta.
44 Com un lleó quan puja
del bosc frondós del Jordà
cap als pasturatges d'Etan,*

38 Secada contra les seves fonts:
que s'eixuguin!
Perquè és terra d'ídols,
d'ídols horribles
que els fan perdre el seny!
39 Per això hi viuran hienes
i gats mesquers,
s'hi instal·laran els estruços;
no serà mai més habitada,
no hi viurà ningú per segles i segles.
40 Serà com la destrucció que Déu
va fer
de Sodoma i Gomorra
i dels seus habitants.
Ho dic jo, el Senyor.
Ningú més no hi viurà
ni s'hi refugiarà.
41 Un poble ve del nord,
una gran nació i uns reis poderosos
s'aixequen dels extrems de la terra.

jo el faré fugir en un moment
i establiré el governant
que m'he escollit.
Qui és com jo?
Qui em pot cridar a judici?
¿Hi ha cap rei
que em pugui plantar cara?
45 »Escolteu, doncs, la decisió
que el Senyor ha pres
contra Babilònia,
les intencions que porta
contra el país dels caldeus:
els arrossegaran, certament,
com petits del ramat;
ben cert, ho veurà amb horror
la seva cleda.
46 Els crits de Babilònia capturada
fan tremolar la terra,
els seus crits d'auxili
se senten per les nacions.

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Divendres 26 de juny de 2020

Jeremies 51, 1-10

Havien passat moltes generacions des de la deportació, molts del poble d'Israel no havien conegut mai cap altre forma de vida que la que van trobar a Babilònia, per això uns volen quedar-se, altres volen marxar. Les paraules del profeta s'aixequen per portar el record, per fer memòria del Déu que els salva. Per més lluny que estiguem de Déu, per més temps que fa que vivíem d'esquenes a ell o que no volem escoltar la seva veu, ell ens segueix cridant, les portes de casa seva sempre estan obertes per a totes i tots, en el seu poble sempre hi ha lloc per algú més.

1 Això diu el Senyor: Aixecaré contra Babilònia, contra els qui habiten al cor mateix de l'enemic, un vent devastador.

2 Enviaré estrangers per ventar Babilònia i deixar neta aquella terra: li cauran al damunt de tot arreu el dia del desastre.

3 »Que l'arquer dispari contra l'arquer i no es quedi arronsat dins la cuirassa. No planyeu els seus joves guerrers, exterminiu tot l'exèrcit!

4 Hi haurà víctimes que cauran en el país dels caldeus, a les seves places n'hi haurà que sucumbiran traspassats.

5 Israel i Judà no són pas vidus del seu Déu, del Senyor de l'univers! I és que aquell país era ple d'ofenses

Perquè ara ve el temps que el Senyor demanarà comptes: li donarà la paga que es mereix.

7 Babilònia era una copa d'or en mans del Senyor i embriagava tota la terra. Les nacions bevien del seu vi fins al punt que perdien el seny.

8 Però de cop ha caigut i s'ha esmicolat. Planyeu-vos per ella! Porteu bàlsam per a les seves ferides: potser es curarà.

9 Hem volgut posar remei a Babilònia, però no en té. Abandoneu-la, tornem al nostre país, perquè la seva condemna arriba fins al cel, s'aixeca fins als núvols.

10 El Senyor ha sentenciat a favor nostre.

Anem a Sió a proclamar tot el que ha

*contra el Sant d'Israel.»
6 Fugiu de Babilònia, salveu la vida,
no sucumbiu per culpa d'ella!*

fet el Senyor, el nostre Déu.

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dissabte 27 de juny de 2020

Jeremies 51, 11-33

El món és ple de destrucció, sempre ho ha estat, un govern rere un altre s'aixequen amb espases i sembla que contra això no hi ha res a fer. El Senyor es presenta com aquell que judica, com el creador que tot ho domina, que tot ho controla; però quan mirem Jesús ens adonem que tot el poder de Déu es concentra en un únic acte d'amor, perquè de la violència que es repeteix al llarg de tota la nostra història fuig el Senyor, ell no és com els altres reis, ni com els altres governants, per guanyar perd en una creu, per alliberar-nos es deixa atrapar per la mort. La justícia de Déu està amarada del seu amor etern per nosaltres, que es deixa trossejar per reconstruir-nos. La pau és el camí, deia Gandhi, la pau és veritablement el camí de Déu i la seva arma més poderosa contra el mal.

*11 El Senyor ha inspirat els reis de Mèdia,
perquè té planejat de destruir Babilònia.*

És que el Senyor demana comptes per la destrucció del seu temple.

*«Aguseu les fletxes,
ompliu-ne els buiracs.*

*12 Arboreu l'estendard
contra els murs de Babilònia,
estrenyeu el setge,
poseu sentinelles contra ella,
pareu emboscades.*

*El Senyor ho ha planejat
i compleix el que té dit
contra els habitants de Babilònia.*

*22 amb tu esclafava homes i dones,
vells i criatures, noies i nois;*

*23 esclafava pastors i ramats,
llauradors i jovades;*

*amb tu esclafava
governadors i prefectes.*

*24 »Però ara farà pagar a Babilònia
i als habitants de Caldea
tot el mal que han fet a Sió
i que vosaltres heu vist.*

Ho dic jo, el Senyor.

*25 Vinc contra tu,
muntanya destructora
que destrües tota la terra;
aixeco la mà contra tu
i rodolaràs penyes avall:*

13 Babilònia, que vius vora un gran riu,
plena de tresors:
ets com un teixit que arriba al final,
a punt que en tallin l'ordit.
14 T'ho juro per mi mateix,
jo, el Senyor de l'univers:
T'ompliré d'una munió d'homes,
nombrosos com llagostes,
i cantaran sobre teu
com qui trepitja raïm.»
15 El Senyor ha fet la terra
amb el seu poder,
amb la seva saviesa
sosté els continents;
ha desplegat el cel
amb la seva intel·ligència.
16 Quan fa sentir el seu tro,
hi ha remor d'aigua dalt al cel;
fa pujar els núvols
des de l'extrem de la terra,
amb els llamps desferma la pluja,
fa sortir els vents
dels seus amagatalls.
17 A tots els manca senderi:
els argenters s'averkonyiran
dels seus ídols,
perquè allò que han fos
és mentida, no té alè;
18 són coses absurdes,
un autèntic engany.
Desapareixeran quan el Senyor
demanarà comptes.
19 Ell és la possessió del poble de Jacob,
no s'assembla a aquests ídols:
és el creador de tot,
la part destinada a la seva heretat.
El seu nom és
«Senyor de l'univers».
20 «Tu, Babilònia, eres la meva
maça,
eres la meva arma:
amb tu esclafava nacions
i destruïa reialmes;
21 esclafava cavalls i cavallers,
els carros de guerra
i les seves dotacions;

seràs una muntanya cremada.
Ho dic jo, el Senyor.
26 No trauran de tu cap pedra
angular
ni cap pedra de fonament:
quedaràs eternament assolada.
Ho dic jo, el Senyor.
27 Arboreu un estendard en el país,
convoqueu les nacions a toc de corn,
mobilitzeu-les contra Babilònia:
crideu els regnes d'Ararat,
de Minní i d'Aixquenaz,
designeu un cabdill contra ella,
envieu cavalls com llagostes
erigades.
28 Mobilitzeu nacions que l'ataquin:
els reis de Mèdia,
amb els seus governadors i
prefectes,
i tot el territori del seu domini.
29 La terra tremola i dansa
quan es compleixen
els plans del Senyor
contra Babilònia:
convertir aquell país
en una solitud deshabitada.
30 Els més valents dels babilonis
han parat de combatre,
s'estan dins les fortaleses;
els falla el valor,
s'han tornat com donetes.
Els forrellats s'han trencat,
les cases estan incendiades.
31 Un correu corre rere l'altre,
un missatger rere l'altre missatger,
per anunciar al rei de Babilònia
que tota la ciutat ha estat presa.
32 Els guals són ocupats,
han incendiat els aiguamolls,
els guerrers estan morts de por.
33 Això diu el Senyor de l'univers,
Déu d'Israel:
la ciutat de Babilònia
és com una era al temps del batre;
dintre de poc li arribarà la collita.»

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Diumenge 28 de juny de 2020

Jeremies 51, 34-48

No us desanimeu, no sempre és fàcil viure amb confiança, no sempre és senzill fer front al que ens envolta i no caure en la desesperança, perquè les males notícies corren de diari en diari, i aquestes amaren de foscor els nostres cors. Per això el Senyor s'aixeca com el nostre baluard, no és pas que ell ens faci deixar de viure tot allò que ens envolta, però amarats d'ell podem enfrontar tot el que succeeix d'una altra manera, amb ulls d'infant que, confiant amb el seu Pare, avancen sabent que després de la tempesta, sorgirà un arc de sant Martí al cel, que il·luminarà amb tots els seus colors les nostres vides.

34 M'ha devorat, m'ha trasbalsat Nabucodonosor, rei de Babilònia; m'ha deixat com un plat buit, m'ha engolit com un drac: s'ha omplert el ventre del bo i millor que jo tenia, i després m'ha vomitat. 35 La gent de Sió s'exclama: «Que la meva carn trepitjada caigui sobre Babilònia!» Jerusalem s'exclama: «Que la meva sang vessada caigui sobre els habitants de Caldea!» 36 El Senyor respon: «Jo pledejaré a favor teu i et faré justícia; eixugaré el seu riu i estroncaré les seves fonts. 37 Babilònia serà un munt de runa, un cau de xacals, un motiu d'estupor i de riota, un indret sense habitants.

42 Les onades tumultuoses de la mar han arribat a Babilònia i l'han coberta. 43 Les seves ciutats han quedat desolades, ara són una terra eixuta i estepària, una terra que no habitarà ningú, que cap home no travessarà. 44 Passaré comptes amb el déu Bel a Babilònia, li faré vomitar el que ha engolit. No hi afluiran les nacions per adorar-lo. »Les muralles de Babilònia s'han esfondrat. 45 Fuig-ne, poble meu, salveu la vida, que no us toqui l'ardor del meu enuig! 46 »No us desanimeu, no temeu pels rumors que corren pel país: que hi haurà violència, o que un governant en traurà un altre. Penseu que, any rere any, els rumors augmentaran.

Babilònia

*38 »De moment, rugeixen com lleons,
xisclen com cadells de lleona.*

*39 Jo els preparo un festí per
satisfer-los la passió, els embriagaré
fins que arribin a l'eufòria, i després
dormiran un son etern: no se'n
despertaran. Ho dic jo, el Senyor.*

*40 Els farà baixar com anyells a
l'escorxador, igual que els moltons i
els boccs.*

*41 »Com ha estat presa i conquerida
Xeixac, orgull de tota la terra! Com
ha quedat desolada Babilònia enmig
de les nacions!*

*47 »Ara, doncs, vénen dies que jo
passaré comptes amb els ídols de
Babilònia. Tot el seu país en quedarà
avergonyit: les víctimes cauran
enmig de la ciutat.*

*48 El cel i la terra, i tot el que s'hi
mou, cridaran de goig pel que
passarà a Babilònia, quan del nord li
arribaran devastadors. Ho dic jo, el
Senyor.»*

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dilluns 29 de juny de 2020

Jeremies 51, 49-64

Arribem al final de les paraules del profeta Jeremies, paraules en ocasions dolces i plenes d'esperança, de vegades massa terribles per assimilar-les. La seva història, com la de molts homes i dones, és una història trista, és el relat del qui ha volgut ajudar, però no han volgut escoltar-lo, del que va patir la persecució, l'oprobri dels seus, la història d'un home que, malgrat tot, va sentir el Senyor al seu costat, tota la vida. Amb ell va construir una complicitat preciosa, una confiança que li permetia d'abocar tot el que tenia al cor, tristesa, venjança, por. El Senyor ens espera, no fuig ell dels nostres sentiments, de les nostres pors, Déu espera de nosaltres la confiança que es construeix en una relació íntima, perquè ell ens estima, tal i com som, amb les nostres llums i les nostres foscor. Acostem-nos a Déu, perquè ell vol ser amb nosaltres, de tal manera, que en tot moment ens puguem girar cap a ell i dir-li què ens passa i com estem.

49 A Babilònia, també hi podrien caure víctimes d'entre la gent d'Israel, com hi cauran víctimes provinents de tota la terra.

50 Però si fins ara us ha respectat l'espasa, aneu-vos-en, no us hi quedeu! Quan sigueu lluny, recordeu-vos del Senyor, porteu Jerusalem en els vostres cors.

51 Quina ignomínia quan sentíem els ultratges! La vergonya ens cobria el rostre, quan uns estrangers van penetrar al lloc més sant del temple del Senyor. El Senyor

58 »Això diu el Senyor de l'univers: Les muralles de Babilònia, l'espaiosa, seran arrasades; els seus portals, tan alts, seran incendiats. Els pobles han treballat per no res, les nacions s'han fatigat per una obra que ha acabat al foc.»

59 Missatge que el profeta Jeremies va confiar a Seraïà, fill de Nerià, fill de Mahseià, que, com a cap d'allotjament, va anar a Babilònia acompanyant Sedecies, rei de Judà, l'any quart del seu regnat.

60 Jeremies va escriure en un rotlle

52 «Ara, doncs, vénen dies que jo passaré comptes amb els ídols de Babilònia: per tot el país gemegaran les víctimes. Ho dic jo, el Senyor.

53 Ni que Babilònia pugés fins al cel i posés la fortalesa a les altures, jo hi faria arribar els seus qui l'han de devastar.

Ho dic jo, el Senyor.»

54 Crits d'auxili a Babilònia! Desastre immens al país dels caldeus!

55 El Senyor devasta Babilònia i farà callar aquella cridòria que bramula com les onades de la mar i ressona com un tro.

56 El devastador ataca Babilònia, agafa els seus guerrers, són trencats els seus arcs. Perquè el Senyor, el Déu que fa justícia, els dona el que es mereixen.

57 «Embriagaré els seus nobles i els seus savis, els seus governants, prefectes i guerrers: dormiran un son etern i no se'n despertaran.

Ho dic jo, el Rei. "Senyor de l'univers" és el meu nom.

totes les desgràcies que caurien sobre Babilònia, totes les profecies escrites fins aquí.

61 Després digué a Seraïà:

--Quan seràs a Babilònia llegeix en veu alta totes aquestes profecies

62 i digues:

"Senyor, tu has decretat que destruiràs aquest lloc i que ni homes ni bèsties no hi viuran més i es convertirà en una solitud eterna."

63 Després de llegir el rotlle lliga-hi una pedra i llança'l al mig de l'Eufrates 64 tot dient:

"Així s'enfonsarà Babilònia i no se n'aixecarà: sofrirà la dissort que jo faré caure damunt d'ella." Fins aquí les paraules de Jeremies.

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona

Dimarts 30 de juny de 2020

Jeremies 52, 1-634

En la crueltat de la vida ens costa veure Déu, quan la devastació i la mort amaren els notícies d'arreu, ens preguntem: on és Déu? No és fàcil encarar la llibertat que se'ns ha donat, en moltes ocasions voldríem que la intervenció del Senyor canviés aquest món, per fer-lo més humà, més bo. Davant moltes situacions, aixequem el nostre crit al cel i diem: per què Senyor? Però el cert és que Déu sí ha intervingut, sí ha posat la seva mà enmig de la nostra història, però no ho ha fet des de la imposició, ni des de la força, ho ha fet en Jesús, amb amor, amb dolcesa, obrint una oportunitat de canvi que podem abraçar o no. Aquest és l'exemple de Déu per nosaltres, el seu Fill, i en ell certament aquesta terra ha quedat totalment transformada per sempre i camina cap a una esperança certa, per a totes i tots. Que el Senyor ens ajudi a seguir les passes de Jesús, revestint-nos del seu amor i misericòrdia i, amb l'ajuda de l'Esperit, caminem endavant, lliures de les nostres càrregues i de les nostres pors. Amén

1 Sedecies tenia vint-i-un anys quan començà a ser rei. Va regnar onze anys a Jerusalem. La seva mare es deia Hamutal i era filla d'Irmeiahu, de Libnà.

2 Ofenia el Senyor amb el seu comportament, tal com havia fet Joiaquim.

3 El Senyor es va indignar contra Jerusalem i Judà i va acabar llançant-los lluny de la seva presència. Sedecies es va rebel·lar contra el rei de Babilònia.

18 També van agafar les olles, les pales, els ganivets, les calderetes d'aspersió, les cassoles i tots els objectes de bronze destinats al culte.

19 El cap de la guàrdia va prendre les safates, els encensers, les calderetes d'aspersió, les olles, els canelobres, les cassoles i les tasses, tot el que era d'or i tot el que era de plata.

20 Les dues columnes, l'anomenat «Mar», els dotze vedells de bronze que el sostenien i les peanyes que Salomó havia fet per al temple del

4 L'any novè del regnat de Sedecies, el mes desè, el dia deu del mes, Nabucodonosor, rei de Babilònia, va arribar amb tot el seu exèrcit davant de Jerusalem. Van acampar enfront de la ciutat i l'envoltaren d'un mur de setge.

5 Jerusalem estigué assetjada fins a l'any onze de Sedecies.

6 El dia nou del mes quart, quan a la ciutat la fam havia arribat a un extrem insuportable i la gent del poble ja no tenia res per a menjar, 7 els enemics van obrir una bretxa a la muralla. Llavors tots els homes de guerra, de nit, van fugir. Fugiren de la ciutat durant la nit per la porta que hi ha entre les dues muralles, davant el jardí del Rei, tot i que els caldeus tenien encerclada la ciutat, i se'n van anar pel camí de l'Arabà.

8 Però les tropes caldees van perseguir el rei i van agafar Sedecies a l'Arabà de Jericó; totes les seves tropes, desbandades, l'havien abandonat.

9 Van fer presoner el rei i el conduïren a Riblà, al país d'Hamat, davant el rei de Babilònia, que li donà la sentència.

10 A Riblà mateix, el rei de Babilònia, en presència de Sedecies, va fer degollar els seus fills i també tots els prohoms de Judà.

11 A Sedecies, Nabucodonosor mateix li va buidar els ulls, el va fer encadenar i manà que el duguessin a Babilònia; i el van tenir pres a la caserna de la guàrdia, on va morir.

12 El mes cinquè, el dia deu del mes, que corresponia a l'any dinou del regnat de Nabucodonosor a Babilònia, Nebuzaradan, cap de la guàrdia i home de confiança del rei de Babilònia, va arribar a Jerusalem 13 i va incendiar el temple del Senyor, el palau reial i totes les cases de la ciutat. Va calar foc a totes les cases de la gent important.

14 Les tropes caldees, a les ordres del cap de la guàrdia, van enderrocar

Senyor, sumaven una quantitat de bronze incalculable.

21 Les columnes feien cada una divuit colzades d'alt, dotze de perímetre i quatre dits de gruix. Eren buides.

22 Tenien un capitell de bronze d'una alçada de cinc colzades; cada capitell tenia al voltant una xarxa de magranes, tot de bronze. Els capitells de cada columna tenien la mateixa decoració amb magranes.

23 Les magranes de cada capitell eren noranta-sis, i totes sobresortien; en total, les que hi havia al voltant de la xarxa eren cent.

24 El cap de la guàrdia va empresonar el gran sacerdot Seraïà, el segon sacerdot Sefanià i els tres guardians del cancell.

25 També va detenir a la ciutat un alt funcionari responsable dels homes de guerra, set consellers del rei que s'havien quedat a Jerusalem, l'oficial de l'exèrcit encarregat d'allistar la gent del poble, i seixanta homes de la gent del poble que s'havien quedat a la ciutat.

26 Nebuzaradan, cap de la guàrdia, els va agafar i els conduí davant el rei de Babilònia, a Riblà.

27 El rei de Babilònia els féu matar a Riblà, al país d'Hamat. Així va ser deportat el poble de Judà, lluny de la seva terra.

28 La gent de Judà que Nabucodonosor va deportar foren 3023 l'any setè del seu regnat, 29 i 832 de Jerusalem, l'any divuit.

30 Nebuzaradan, cap de la guàrdia, en va deportar 745 de Judà l'any vint-i-tres del regnat de Nabucodonosor. El total dels deportats va ser de 4600.

31 Al cap de trenta-set anys d'haver estat deportat Jeconies, rei de Judà, el dia vint-i-cinc del mes dotzè, Evil-Merodac, rei de Babilònia, l'any mateix que començà a regnar, va indultar Jeconies, rei de Judà, i el va

totes les muralles que envoltaven Jerusalem.

15 Nebuzaradan, cap de la guàrdia, va deportar la resta de la població que encara hi havia a la ciutat, els desertors que s'havien passat al rei de Babilònia i els pocs del poble baix que quedaven.

16 Nebuzaradan, cap de la guàrdia, només va deixar-hi la gent més pobre per al conreu de vinyes i camps.

17 Els caldeus van fer trossos les columnes de bronze del temple del Senyor, les peanyes i l'anomenat «Mar» de bronze que hi havia al temple del Senyor i se'n van endur tot el bronze a Babilònia.

treure de la presó.

32 Va parlar-li amistosament i li assignà un setial més elevat que el dels altres reis que vivien a la cort de Babilònia.

33 Li va fer treure els vestits de presoner i sempre més, durant tota la vida, Jeconies va menjar a la taula del rei.

34 El rei de Babilònia li va procurar el manteniment diari tota la resta de la seva vida fins al dia que Jeconies va morir.

[Totes les meditacions >>](#)

Segueix-nos!

església protestant
barcelona-centre
tallers, 26 | 08001 barcelona